

Υπεύθυνοι σύνταξης:
Οι μαθητές της ΣΤ' τάξης
Υπεύθυνοι έκδοσης:
Παπαδόπουλος Στέργιος
Δ/ντής σχολείου
Μπατίλας Μιχάλης
Σαμέλης Χρήστος
Δάσκαλοι ΣΤ' τάξης
Ασλανίδου Νάστια
Δασκάλα Τ. Υποδοχής
Μαυρομάτης Γαβριήλ
Δάσκαλος Π.Τ. Τσιγγανοπαίδων

6ο ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟ &
ΟΛΟΗΜΕΡΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΕΛ. – ΚΟΡΑΛΕΙΟΥ

4^ο έτος κυκλοφορίας
Αρ. Φύλλου: 12
Ιούνιος 2006

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ &
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΕΝΤΥΠΩΝ
Στέλιος Μάγος
2310707644

Συνέντευξη με το Στηβ Νόσα-Εχίγουε

Μια μέρα έπεσε στα χέρια μας ένα άρθρο και μια συνέντευξη από ένα περιοδικό σχετικά με το θέμα των μεταναστών στην Ελλάδα. Διαβάσαμε για κάποιον που τον έλεγαν Στηβ Νόσα-Εχίγουε και δήλωνε ότι μετά από 27 χρόνια στην Ελλάδα ένιωθε πλέον «Κλασικός Σαλονικιός».

Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος είναι πρόεδρος του Δικτύου Μεταναστών της Ελλάδας. Ενός δικτύου που ιδρύθηκε το 2004, εδρεύει στη Θεσ/νίκη και που σκοπεύει στην ενημέρωση της ελληνικής, ευρωπαϊκής και διεθνούς κοινής γνώμης για τα προβλήματα των Μεταναστών που κατάγονται από Τρίτες Χώρες (εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης) και την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Μετά από συζήτηση με τους δασκάλους μας, σκεφτήκαμε να τον καλέσουμε στο σχολείο μας και να ακούσουμε από τον ίδιο κάποια πράγματα σχετικά με τη ζωή του, την Ελλάδα, τις δυσκολίες που αντιμετώπισε ως μετανάστης και το δίκτυο που ίδρυσε μαζί με κάποιους άλλους. Αυτός δέχτηκε μετά χαράς να έρθει στο σχολείο μας, γιατί όπως μας είπε ήταν η πρώτη φορά που θα βρισκόταν μαζί με παιδιά δημοτικού σχολείου.

Πραγματικά οι απαντήσεις του στα ερωτήματά μας, ήταν πολύ ενδιαφέρουσες και ο χρόνος πέρασε πολύ γρήγορα κι ευχάριστα μαζί του.

Αν δεν σας έστειλε ο πατέρας σας στην Ελλάδα θα ερχόσασταν ποτέ;

Να σας πω, θυμάμαι αυτή τη στιγμή σαν να ήταν τώρα. Ήμουν 18 χρονών, το 1978, και μια μέρα ήρθε ο πατέρας μου στο σπίτι με ένα ογκώδη φάκελο και μου λέει «φεύγεις, θα πας στην Ελλάδα και θα σπουδάσεις». Εγώ απόρησα, γιατί ούτε ήξερα ποια είναι η Ελλάδα, ούτε που βρίσκεται αυτή η χώρα. Πάνω στο τραπέζι είχαμε μια υδρόγειο σφαίρα και τότε ο πατέρας μου (αυτή την κίνηση δεν πρόκειται να την ξεχάσω μέχρι να πεθάνω) γυρίζει με το χέρι του την υδρόγειο σφαίρα και μου λέει δείχνοντας με το δάχτυλό του «να βλέπεις, εδώ είναι η Ελλάδα, εδώ θα πας».

Θυμάμαι μάλιστα, ότι είχα πάει και στο σπίτι της γιαγιάς μου και κρύφτηκα εκεί, γιατί δεν ήθελα να φύγω. Για αυτό λοιπόν σας λέω ότι, όχι δε θα ερχόμουν, αν δε συνέβαινε αυτό το γεγονός, θα πήγαινα να σπουδάσω στο Λονδίνο ή στην Ελβετία. Εκεί ήθελα να πάω.

Πως και ο πατέρας σας, είχε τόση αγάπη για την Ελλάδα;

Ο πατέρας μου είχε σπουδάσει στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης και γνώριζε αρχαία ελληνικά, είχε αγαπήσει πάρα πολύ τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό, τη δημοκρατία, τη χώρα που λεγόταν Ελλάδα, αν και ο ίδιος του δεν είχε έρθει ποτέ του στην Ελλάδα. Την αγάπησε μέσα από τα βιβλία του.

Όταν ήρθατε στην Ελλάδα ποιος ήταν ο πρώτος στόχος σας;

Όταν πρωτοήρθα, δεν είχα κανένα στόχο, γιατί δε μου άρεσε, δεν ήθελα να μείνω.

Δε γνώριζα τη γλώσσα, μου φαινόταν σαν να ήμουν μόνος μου σε μια ζούγκλα, για αυτό και δεν έδωσα μεγάλη προσοχή να μάθω τη γλώσσα. Αν έδινα τότε προσοχή, τα ελληνικά μου σήμερα θα ήταν πολύ καλύτερα. Τα τρία πρώτα χρόνια παρόλο που ήμουν γραμμένος στο Πανεπιστήμιο δεν πήγαινα, γιατί δεν ήθελα να παρακολουθήσω. Επειδή είχαμε χρήματα, ήθελα να φύγω, να πάω στην Αμερική, εκεί που ήταν οι παιδικοί μου φίλοι. Αισθανόμουν μόνος στην Ελλάδα. Ο πατέρας μου όμως με απείλησε και μου είπε «αν φύγεις από την Ελλάδα είσαι μόνος, μη γυρίσεις πίσω. Στο σπίτι μας δεν υπάρχει αγράμματος, εσύ δε θα είσαι ο πρώτος» Επειδή ήμουν ο πρωτότοκος γιος, δεν ήθελε να είμαι το κακό παράδειγμα για τα άλλα 5 αδέλφια μου που ακολουθούσαν.

Μένετε στη Θεσ/νίκη περίπου 30 χρόνια, το είχατε φανταστεί αυτό όταν ήρθατε;

Όχι, με τίποτα. Ούτε μια μέρα δεν ήθελα να μείνω.

Υπάρχει η σκέψη να γυρίσετε κάποτε πίσω στη Νιγηρία, αν ναι για πιο λόγο;

Προς το παρόν δεν το σκέφτομαι.. Έχω κάνει οικογένεια στην Ελλάδα. Η γυναίκα μου, η οποία κατάγεται από τη Δράμα κι ο γιος μου ο Ρόμπιν, είναι 15 χρονών και πηγαίνει στην Α' Λυκείου. Αισθάνομαι πολύ καλά στην Ελλάδα. Για μένα πλέον η Ελλάδα, έχει γίνει η πατρίδα μου. Αισθάνομαι ένας από σας, είμαι Σαλονικιός. Το ότι έχω γίνει σήμερα, το γνωστό όνομα που έχω διεθνώς, το οφείλω σε αυτή τη χώρα, το οφείλω στην Ελλάδα και είμαι περήφανος για αυτό. Θέλω κι εγώ να προσφέρω σε αυτήν, ότι κι αυτή μου έδωσε. Για αυτό ίδρύσαμε αυτήν την μη κυβερνητική οργάνωση, για να βοηθούμε και να λύνουμε προβλήματα μεταναστών που κατάγονται από Τρίτες Χώρες (εκτός Ε.Ε.). Αν όμως τα πράγματα δεν εξελιχτούν έτσι όπως τα περιμένουμε, ίσως – αν και δεν το πιστεύω – να γυρίσω κάποια στιγμή στη Νιγηρία.

Όταν ήρθατε στη Θεσσαλονίκη στα τέλη της δεκαετίας του 70, είχατε πει ότι η χώρα μας δεν ήταν τόσο ανεπτυγμένη όσο η δική σας. Τι πιστεύετε ότι συμβαίνει τώρα;

Πραγματικά έτσι ήταν. Τότε όταν πρωτοήρθα το 78, υπήρχαν μόνο 2 τηλεοπτικοί σταθμοί κι εμείς είχαμε έγχρωμη τηλεόραση.

Θυμάμαι όταν γίνονταν στο σπίτι συζητήσεις με φίλους του πατέρα μου, ο οποίος ήταν διπλωμάτης, λέγανε ότι η Ελλάδα ήταν η πιο φτωχή χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν υπήρχε μεγάλη ανάπτυξη.

Από τότε όμως μέχρι σήμερα, η Ελλάδα έχει αλλάξει πάρα πολύ, έχουν γίνει πολύ μεγάλα βήματα. Αλλά εγώ νομίζω ότι η χώρα αυτή θα γίνει ακόμα καλύτερη, μόλις φτάσει η σειρά σας δηλαδή μεγαλώσουν οι σημερινές νέες γενιές και αναλάβετε την τύχη της στα χέρια σας. Το μέλλον της θα είναι ακόμα πιο λαμπρό.

Μάθαμε ότι είχατε, όταν πρωτοήρθατε στην Ελλάδα, ένα θλιβερό περιστατικό στο λεωφορείο. Μας εξιστορείτε λίγο το γεγονός. Χρησιμοποιείτε από τότε τα μέσα μαζικής μεταφοράς;

Τότε τα λεωφορεία είχανε εισπράκτορα και μπαίνοντας έκοβες το εισιτήριο σου.

Ο οικονόμος μου, που μου είχε στείλει ο πατέρας μου, πήγε να κόψει το εισιτήριο κι εγώ πήγα να κάτσω σε μια μοναδική άδεια θέση που ήταν δίπλα σε μια κυρία.

Μόλις πήγα να κάτσω, αυτή ξαφνικά σηκώθηκε, όχι για να κατεβεί από το αστικό, αλλά πήγε πιο πίσω κι ήταν όρθια.. Κι όλη την ώρα με κοίταζε, λες και ήμουν κάτι από το διάστημα. Είναι η πρώτη φορά που μπαίνω σε λεωφορείο κι λέω τι γίνεται τώρα, γιατί με κοιτάνε έτσι. Δεν έχουν δει ποτά Αφρικανό, δεν έχουν δει ποτέ μαύρο. Πραγματικά σας λέω παιδιά, αισθάνθηκα πάρα πολύ άσχημα. Ξέρω ότι είμαι μαύρος, αλλά μη μου πεις ότι είμαι μαύρος. Θύμωσα πολύ, πάω στο σπίτι και παίρνω τηλέφωνο και λέω στον πατέρα μου αυτό μου συνέβη και το λέω ότι δεν κάθομαι άλλο στην Ελλάδα. Αυτός νόμιζε ότι του έκανα πλάκα και μου είπε « αυτό είναι μια φτηνή δικαιολογία, κάτσε εκεί που είσαι. Εγώ δε σε έστειλα στην Ελλάδα για να δεις την ομορφιά της, αλλά για μορφωθείς και να πάρεις την ελληνική παιδεία » Μετά από μια εβδομάδα μου έστειλε χρήματα για να πάρω αυτοκίνητο κι από τότε κυκλοφορώ με αμάξι. Δεν έχω ξαναμπει από τότε σε αστικό.

Λόγω του χρώματος σας, όταν ήρθατε στην Ελλάδα αντιμετωπίσατε πολλά προβλήματα. Πείτε μας κάποιες δυσκολίες που είχατε αντιμετωπίσει.

Το μοναδικό άσχημο περιστατικό, ήταν αυτό που σας εξιστόρησα στο λεωφορείο.

Στο Πανεπιστήμιο πέρασα πάρα πολύ καλά. Είχα πολύ καλή αντιμετώπιση κι από τους συμφοιτητές μου κι από τους καθηγητές μου.

Ο γιος σας σήμερα αντιμετωπίζει προβλήματα ξενοφοβίας στο σχολείο του;

Κανένα απολύτως. Ίσα – ίσα είναι πολύ αγαπητός, πολύ κοινωνικός και κάνει πολύ γρήγορα φίλους. Έχει πολλές παρέες, το κινητό του δε σταματά να χτυπά. (γελάει)

Τι είναι αυτό που διώχνει τους κατοίκους μιας χώρας από τη χώρα τους δηλαδή τι είναι αυτό που τους κάνει μετανάστες;

Αυτή είναι μια πολύ καλή ερώτηση. Η κυριότερη αιτία είναι η δύσκολη οικονομική κατάσταση στην οποία αναγκάζονται να ζούνε κάποιοι άνθρωποι.

Να σας μιλήσω λίγο ειδικότερα για την Αφρική, οι περισσότεροι κάτοικοι στις χώρες της Αφρικής είναι αγράμματοι, δεν έχουν πάει ποτέ σχολείο, με αποτέλεσμα οι κυβερνήσεις να περνούν πολλές φορές αυτό που θέλουν. Επίσης το άσχημο είναι ότι κάθε χώρα έχει πάρα πολλές φυλές. Η Νιγηρία π.χ. έχει 140.000.000 κατοίκους κι 400 φυλές. Όποια φυλή κυβερνάει ενδιαφέρεται μόνο για τα άτομα της φυλής της κι όχι για το γενικό καλό της χώρας. Έτσι λοιπόν πολλοί για να έχουν ένα καλύτερο μέλλον για αυτούς και τα παιδιά τους αναγκάζονται να μεταναστεύσουν σε άλλες χώρες. Το ίδιο συμβαίνει περίπου σε όλες τις χώρες της Αφρικής.

Ποια είναι η μεταχείριση των μεταναστών στη δική σας χώρα;

Η Νιγηρία έχει όπως σας είπα 140.000.000 Νιγηριανούς κι άλλα 40.000.000 ξένους, μετανάστες. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εδώ στην Ελλάδα οι μετανάστες δεν τα αντιμετωπίζουν στη Νιγηρία οι εκεί μετανάστες. Ο ξένος που ζει στη Νιγηρία ζει με τις εκεί συνθήκες πάρα πολύ καλά.

Στα τόσα χρόνια που ζείτε εδώ, οι Έλληνες σας φαίνονται πιο φιλικό ή όχι

Εγώ δεν έχω κανένα πρόβλημα με τους Έλληνες. Είμαστε πατριώτες.

Νιώθετε ασφαλής στην Ελλάδα;

Βεβαίως. Η μοναδική χώρα στον κόσμο που περπατώ στο δρόμο και δεν κοιτώ πίσω.

Νιώθω πάρα πολύ ασφαλής. Να σας πω ένα παράδειγμα. Σε άλλες χώρες που να κυκλοφορήσει μια κοπέλα μετά τις 10 το βράδυ έξω μόνη της στο δρόμο ή να γυρίσει μόνη της αργά στο σπίτι. Αποκλείεται.

Δυσκολευτήκατε πολύ να μάθετε ελληνικά;

Βεβαίως. Ιδίως τα πρώτα 3 χρόνια, πάρα πολύ. Ήταν τα χρόνια που δεν ήθελα να μείνω, όπως σας είχα πει.

Ποια ομάδα υποστηρίζετε στην Ελλάδα και ποια στη Νιγηρία;

Παλιά που ήμουν φοιτητής, ασχολούμουν πολύ με το ποδόσφαιρο κι υποστήριζα τον ΠΑΟΚ, αλλά σταμάτησα να υποστηρίζω οποιαδήποτε ομάδα στην Ελλάδα, λόγω της άσχημης συμπεριφοράς κάποιων φιλάθλων (κυρίως βρισιές) και της βίας που επικρατούσε σε κάποια γήπεδα. Πάμε στο γήπεδο για να απολαύσουμε τον αγώνα.

Ο αγώνας είναι αθλητισμός. Κάποιος θα κερδίσει, κάποιος θα χάσει. Δεν πάμε για να βρίσουμε και να σπάσουμε. Λόγω αυτής της συμπεριφοράς σταμάτησα να πηγαίνω στα γήπεδα. Αν αλλάξει αυτό, ίσως να ξαναπάω.

Στην Ελλάδα αποκαλούμε όλους όσους κατάγονται από την Αφρική μαύρους, εσείς έχετε ένα όνομα για όλους αυτούς που έχουν πιο ανοιχτόχρωμο δέρμα;

Όχι, δεν έχουμε. Μόνο στην Ελλάδα και στα Βαλκάνια κυρίως (όχι βέβαια όλοι οι άνθρωποι, αλλά σε αρκετούς) υπάρχει αυτός ο διαχωρισμός, ότι είσαι μαύρος ή κίτρινος. Στην υπόλοιπη Ευρώπη δεν το συναντάς τόσο πολύ. Για αυτό και το Δίκτυο Μεταναστών της Ελλάδας που έχουμε ιδρύσει, προσπαθεί αυτό να το αλλάξει.

Στην Ελλάδα ακούμε καμιά φορά τους μεγάλους, σε στιγμές έντασης, παραπόνων ή όταν αντιμετωπίζουν διάφορα προβλήματα σε κάποιες υπηρεσίες να λένε, ότι είμαστε η μοναδική αφρικανική χώρα με λευκούς κατοίκους ή ότι είμαστε οι μαύροι της Ευρώπης. Εσείς τι έχετε να πείτε για αυτό;

Αυτό μου ακούγεται σαν ανέκδοτο του Χάρυ Κλυν.

Για να αφήσουμε τα ανέκδοτα και να μιλήσουμε λίγο σοβαρά, έχω να σας πω το εξής, όπως και σε προηγούμενη ερώτησή σας, το μέλλον της Ελλάδας ανήκει σε σας τη νέα γενιά, μόνο εσείς μπορείτε να αλλάξετε αυτόν τον τόπο, αυτός ο τόπος αξίζει πολλά.

Η Ελλάδα για να αλλάξει, πρέπει να αλλάξει η νοοτροπία μας σε πολλά θέματα.

Τελειώνοντας θέλω να σας πω, ότι σας ευχαριστώ πάρα πολύ που με καλέσατε σήμερα στο σχολείο σας. Χάρηκα που ήμουν ανάμεσά σας, ανάμεσα σε παιδιά.

Και θέλω να σας δώσω μια τελευταία συμβουλή, να διαβάσετε, το βιβλίο σας να είναι ο καλύτερος σας φίλος. Εγώ όταν έχω μια στενοχώρια, το μοναδικό πράγμα που μου δίνει παρηγοριά, είναι το βιβλίο μου. Ανοίγω ένα βιβλίο διαβάζω και ξεχνώ τυχόν προβλήματα μου. Επίσης ένα δεύτερο που θέλω να σας συμβουλέψω, είναι να μάθετε να προγραμματίζετε σωστά το χρόνο σας για παιχνίδι και διάβασμα. Έτσι μόνο θα πάτε μπροστά στη ζωή σας.

ΔΙΚΤΥΟ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

(Αστική-μη κερδοσκοπική εταιρία-μη
κυβερνητική οργάνωση)

Το Δίκτυο σκοπεύει:

- Στην ενημέρωση της ελληνικής, ευρωπαϊκής και διεθνούς κοινής γνώμης για τα προβλήματα των Μεταναστών που κατάγονται από Τρίτες Χώρες (εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης) και την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
- Στην ανάπτυξη της αλληλεγγύης, προαγωγής των σχέσεων και συνεργασίας μεταξύ Ελλήνων και Μεταναστών στο πολιτιστικό, επιστημονικό και οικονομικό τομέα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Στη συμμετοχή και τη συνεργασία με σωματεία ή οργανώσεις και άλλες Εταιρίες που εδρεύουν σε άλλες πόλεις της Ελλάδος και άλλα κράτη της Ε.Ε. με κοινά ενδιαφέροντα και σκοπούς.
- Στην ενίσχυση των προσπαθειών διάσωσης του οικολογικού πλούτου της Ελλάδας και Ε.Ε και συγκεκριμένα η διαφύλαξη της φυτικής και ζωικής διαφορετικότητας. (biodiversity).

Το Δίκτυο στοχεύει:

- ✓ Την καταγραφή όλων των νομίμων και των παρανόμων ξένων που ζουν και εργάζονται στην Ελλάδα, σε όλες τις πόλεις και σε όλα τα χωριά.
- ✓ Την καταγραφή των προβλημάτων τους όποια και αν είναι.
- ✓ Την ενημέρωση των μεταναστών για τη δυνατότητα να μάθουν την ελληνική γλώσσα.
- ✓ Τη βοήθεια στην επίλυση προβλημάτων των ανηλίκων παιδιών τους (προσαρμογή τους στην ελληνική κοινωνία).
- ✓ Την πληροφόρηση για τις δυνατότητες να επιδοτηθούν από τον Ο.Α.Ε.Δ. ή άλλη αρμόδια υπηρεσία.
- ✓ Την πληροφόρηση για την ελληνική νομοθεσία περί αλλοδαπών στη γλώσσα τους (αν είναι δυνατόν), με δημιουργία ιστοσελίδας με πληροφοριακό υλικό, οδηγίες, ανακοινώσεις και προσφορές.
- ✓ Την παροχή νομικής υποστήριξης

Για περισσότερες πληροφορίες: Κομνηνών 17 & Βασιλέως Ηρακλείου 27 – 54624 Θεσ/νίκη – 6^{ος} όροφος, γραφείο 54 - Τηλέφωνο: 2310 220690 – Φαξ: 2310 220956

Email: info@dmeorg.org

Δ/ση ιστοσελίδας: www.dmeorg.org

Immigrants' Network of Greece Civic Non Governmental Organization

The aims and the objectives of the Civic Non Governmental Organization are as follows:

- Informing the Greeks, the European and International public opinion about the problems of Immigrants who migrated from Third Countries (Countries that do not belong to the European Union E.U.) and the condition of their human rights.
- The development of solidarity, advancement of relationships and cooperation between the Greeks and the Immigrants, as regards the cultural, scientific and financial sectors in the context of the European Union.
- The participation and cooperation with Unions, or Organizations and Associations, which are established in other cities in Greece and other countries in E.U., with common interests and purposes.
- The reinforcement of the efforts regarding the ecologic wealth of Greece and E.U. and specifically the preservation of biodiversity differences of plants and animals.

The Immigrants stand to achieve:

- ✓ The registration of all the legal and illegal Non-E.U. Citizens who are residing, schooling and working in Greece, in all urban cities and rural areas.
- ✓ Registration of all their everyday problems, whatever they are.
- ✓ Informing them about the possibility to learn the Greek language.
- ✓ Solving the problems of the under age children of the Immigrants and to integrate them into the Greek society.
- ✓ Informing them about the possibilities to get support from ΟΑΕΔ (Organization for Workers' Occupation) or other relevant Agency and grant for Projects from the European Commission.
- ✓ Informing them about the Greek Laws as regards the Immigrants Law, in their own language (if it is possible) establishing a website in the Internet with information, instructions, press releases and offers or with releases in various communities or even by phone for people who live far away.
- ✓ Offering them full Legal Support

Address: Komnion 17 & Vas. Irakliou 27 – 54624 Thessaloniki, suite 54, 6th floor

Tel: 2310 220690 – Fax: 2310 220956

URL: www.dmeorg.org

Email: info@dmeorg.org

Ευρωπαϊκό Πρόγραμμα Εκπαίδευσης Σωκράτης - Comenius 1

Ένα πρόγραμμα φιλίας και συνεργασίας

Στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού προγράμματος εκπ/σης Σωκράτης - Comenius 1 το σχολείο μας συμμετέχει σε σχολικό σχέδιο σύμπραξης (τριετής διάρκειας από το Σεπτέμβρη του 2003, φέτος διανύουμε το 3^ο έτος της συνεργασίας μας) με τα παρακάτω 5 σχολεία της Ευρώπης:
Rigas Herdera Vidusskola (συντονιστικό σχολείο στη Λετονία)
Silvesterschule Erle (εταιρικό σχολείο στη Γερμανία)
Remigiusschule Borcken (εταιρικό σχολείο στη Γερμανία)
Szkola Podstawowa (εταιρικό σχολείο στην Πολωνία)
8/θ Δημ. Σχ. Ατσιποπούλου (εταιρικό σχολείο στο Ρέθυμνο)
Τίτλος του προγράμματος:
« Τα παιδιά γράφουν και ζωγραφίζουν για τα παιδιά »
1^{ος} χρόνος συνεργασίας: **Ποίηση**
2^{ος} χρόνος συνεργασίας: **Κείμενα σχετικά με τα ήθη κι έθιμα του τόπου μας**
3^{ος} χρόνος συνεργασίας: **Παραμύθια, φανταστικές ιστορίες και ταξίδια**
Ακολουθούν τρία ενδεικτικά κείμενα από τη δουλειά των παιδιών μας (στα ελληνικά, αγγλικά, ρωσικά, αλβανικά και γερμανικά), το τρέχον σχολικό έτος 2005-06.

Πολύχρωμη πεταλούδα

Μερικές φορές θα ήθελα να ήμουν...
... μια πεταλούδα, όμορφη και πολύχρωμη.
Θα πετούσα ξένοιαστη και θα έπινα το νέκταρ των λουλουδιών.
Θα μου άρεζε να κάνω βόλτες στη φύση.
Να έκανα ταξίδια και να γνώριζα τον κόσμο.
Να έπαιζα με τα παιδιά.
Και να γνώριζα καινούριους φίλους.
Θα μου άρεζε να κάνουμε βόλτες και να κάνουμε πολλές σκανδαλιές.

Βούλα Χατζηαναγνώστου, Τάξη Β2

Sometimes I wish I were...

a butterfly, beautiful and multi-coloured.
I would fly free from care and I would drink the nectar of the flowers.
I would like hanging around in the nature.
I would like traveling around the world.
I would like playing with children and making new friends.
I would like strolling around with them and making a lot of monkey tricks.

Voula Hatzianagnostou, 2nd Class

Иногда мне хочется стать ... бабочкой ,

разноцветной и красивой .
Я бы летала беззаботно и собирала бы нектар с цветов .
Мне бы нравилось прогуливаться по свету .
Я бы путешествовала и познавала бы окружающий мир .
Играла бы с детьми .
Познакомилась бы с новыми друзьями .
Мне бы нравилось совершать прогулки и делать много шалостей .

Вула Хатзианагносту – 2Б класс

Η πασχαλίτσα και η πεταλούδα

Μια φορά κι έναν τωρινό καιρό, ήταν άνοιξη, μια πασχαλίτσα ζούσε πάνω σε ένα ψηλό ανθισμένο δέντρο. Η πασχαλίτσα ήταν μικρή, κόκκινη και χαριτωμένη. Τις περισσότερες ώρες της ημέρας καθόταν πάνω σ'ένα κλαδί και έβλεπε όλο τον κόσμο γύρω της. Είχε όμως ένα παράπονο, ότι δεν είχε μάθει ακόμα να πετάει, γιατί φοβόταν τα ύψη. Ένα ηλιόλουστο πρωινό, κάθισε πάνω στο κλαδί μια πολύχρωμη πεταλούδα.

Γνωρίστηκαν μεταξύ τους και έγιναν καλές φίλες. Μια μέρα όμως η πεταλούδα πρότεινε στη πασχαλίτσα να πετάξουν σ'ένα κατακόκκινο λουλούδι για να ρουφήξουν το χυμό του.

Η πασχαλίτσα αρνήθηκε την πρόταση, γιατί φοβόταν. Η πεταλούδα όμως της είπε: « Θα σε πάρω στην πλάτη μου και θα πάμε.» Έτσι, πέταξαν ως το κατακόκκινο λουλούδι, ρούφηξαν το χυμό του και γύρισαν στο κλαδί ευτυχισμένες και χαρούμενες.

Der Maikäfer und der Schmetterling

Es geschah einmal in jetziger Zeit im Frühling, da lebte auf einem großen, aufgeblühtem Baum ein Maikäfer. Der Maikäfer war klein, rot und reizend. Die meisten Stunden am Tag saß er auf einem Ast und betrachtete die Welt um sich. Er beklagte sich aber, dass er noch nicht fliegen konnte, weil er vor der Höhe Angst hatte. An einem sonnigen Tag setzte sich auf den Ast ein bunter Schmetterling hin.

Sie lernten sich kennen und wurden Freunde. Eines Tages aber schlug der Schmetterling dem Maikäfer vor, sie sollen zu einer purpurroten Blume fliegen um ihren Saft schlüpfend zu trinken. Der Maikäfer stimmte dem Vorschlag nicht zu, da er Angst hatte. Der Schmetterling aber sagte: " Ich nehme dich auf meinen Rücken und dann fliegen wir."

So flogen sie bis zur purpurroten Blume, tranken schlüpfend ihren Saft und begaben sich zurück zum Ast fröhlich und glücklich.

Die Schüler der 2a

Η χώρα των χαριτωμένων

Μια φορά κι έναν καιρό στη χώρα των χαριτωμένων ζούσε ένα πολύ όμορφο κοριτσάκι που το λέγανε Ελισάβετ. Είχε καστανά, μακριά σγουρά μαλλιά και κάτι πανέμορφα πράσινα μάτια. Ήταν πολύ όμορφη, έμοιαζε σαν πριγκίπισσα κι όσοι τη βλέπανε τη θαύμαζαν κι έμεναν με ανοιχτό το στόμα.

Είχε πολύ καλούς τρόπους, ήταν ευγενική, υπάκουη, καλή μαθήτρια και βοηθούσε όσους μπορούσε. Όλοι την αγαπούσαν, όπως κι εκείνη το ίδιο και πάντα την έβλεπε κανείς με το χαμόγελο στα χείλη. Σε μια άκρη της χώρας όμως, μέσα σε ένα κάστρο ζούσε ένας πονηρός μάγος, ο οποίος ζήλεψε την ομορφιά της και την αγάπη που της έδειχνε ο κόσμος κι αποφάσισε να την κλέψει...

Οι μαθητές του Γ 1

Das Land der Reizenden

Es war einmal im Land der Reizenden, da lebte ein sehr schönes Mädchen namens Elisabeth. Sie hatte lange, braune, lockige Haare und wunderschöne, grüne Augen. Sie war sehr hübsch, sie sah aus wie eine Prinzessin und alle die sie sahen, blieben mit offenen Mund stehen vor Bewunderung. Sie hatte gutes Benehmen, war nett, gehorsam, eine gute Schülerin und half wo sie konnte. Alle liebten sie, genauso wie sie selbst und immer sah man sie mit einem Lächeln auf den Lippen. In einem anderen Teil des Landes aber, in einer Burg, lebte ein schlauer Zauberer, der neidisch auf ihre Schönheit war und der Liebe, die ihr die Menschen zeigten und so entschied er sich sie zu stehlen.....

Die Schüler der 3 a

Περιπλάνηση στην πολυπολιτισμική Θεσσαλονίκη

Όταν καμιά φορά το βιβλίο της Ιστορίας γίνεται κουραστικό, ο δάσκαλος μας, μάς πηγαίνει περίπατο στο παρελθόν, γιατί το παρελθόν είναι μια άγνωστη χώρα και σε μας αρέσει να εξερευνούμε το άγνωστο.

Αρχίσαμε την εξερεύνησή μας από τις ταξιδιωτικές εντυπώσεις που έγραψε για τη Θεσσαλονίκη το 1892 ο Ανδρέας Καρκαβίτσας. Αυτός ήρθε στην πόλη μας από την Αθήνα με πλοίο (!!) μέσω Πειραιά και τη βρήκε να

κατοικείται από Εβραίους, Τούρκους και Χριστιανούς. Οι Εβραίοι μάλιστα ήταν τόσο πολλοί που το Σάββατο, την ιερή τους μέρα, η πόλη ήταν πιο ήσυχη απ' ότι η Αθήνα την Κυριακή. Διαβάσαμε ακόμα πως όταν πήγε στον Άγιο Δημήτριο που τότε ήταν τζαμί, βρήκε καντήλι αναμμένο στον τάφο του Αγίου. Ο Χότζας που φρόντιζε να το ανάβει του εξήγησε πως άμα το ξεχάσει έρχεται ο Άγιος στα όνειρά του και του το θυμίζει.

Έτσι πήγαμε πρώτα στο Εβραϊκό Μουσείο που στεγάζεται σε μια παλιά κλειστή αγορά κοντά στο ναό του Αγίου Μηνά. Εκεί είδαμε παπύρους με τα ιερά τους κείμενα, την Τόραχ, χαλιά, ρούχα και άλλα αντικείμενα της καθημερινής τους ζωής. Μας έκανε μεγάλη εντύπωση ένας διάδρομος που είχε την ιστορική γραμμή της Θεσσαλονίκης από τότε που ιδρύθηκε το 315 π.Χ. ως σήμερα.

Οι εικόνες της πόλης στις διάφορες εποχές και τα κείμενα

που τις συνόδευαν ήταν πολύ κατατοπιστικά. Είδαμε ακόμα πως η Μακάμπι του Ισραήλ, ιδρύθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Τί έγιναν όμως όλοι αυτοί οι άνθρωποι; Μια τεράστια και περίπλοκη μηχανή που έφτιαχνε κίτρινα αστέρια ήταν η αφορμή ν' ακούσουμε μια απίστευτη ιστορία. Πολλοί Ευρωπαίοι αντιπαθούσαν τους Εβραίους, γιατί είχαν διαφορετική θρησκεία από αυτούς. Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα αυτή η διάχυτη αντιπάθεια έγινε μίσος κι όταν ο Χίτλερ έγινε πρωθυπουργός στη Γερμανία, έφτιαξε μια τεράστια βιομηχανία καταστροφής όλων των διαφορετικών και κατώτερων, όπως πίστευε, ανθρώπων. Αυτή η μηχανή που έφτιαχνε τα κίτρινα αστεράκια που τα φορούσαν στους Εβραίους για να τους ξεχωρίζουν ήταν ένα κομμάτι αυτής της απάνθρωπης βιομηχανίας.

Συλλογισμένοι φύγαμε από το Μουσείο και επισκεφτήκαμε μια εκκλησία που είχε αγάλματα!! Ήταν σαν τις φάτνες που βάζουν οι Δήμοι στις πλατείες, μόνο που δεν ήταν η γέννηση του Χριστού, μα και ο Μυστικός Δείπνος, τα Πάθη και η Σταύρωσή του. Η εκκλησία αυτή ήταν ο ναός της Αμώμου Συλλήψεως, μια όμορφη καθολική εκκλησία. Επισκεφτήκαμε κι ένα τζαμί, αλλά δεν είδαμε πολλά πράγματα, γιατί ήταν ερείπιο και το επισκευάζαν.

Στη διαδρομή μας στην πόλη είδαμε και τα αγάλματα του βασιλέως Κωνσταντίνου και του Ελευθέριου Βενιζέλου που έδωσε και το μισό όνομα του Δήμου μας. Ρωτήσαμε τον κύριό μας γιατί στο Ευρώ είναι ο Βενιζέλος και όχι ο Κωνσταντίνος που έχει και το άλογο. Αλλά η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα είναι μια άλλη και μεγάλη ιστορία.

Κέντρο Ιστορίας Θεσ/νίκης **Εκπαιδευτικό πρόγραμμα: Πρόσφυγες της Θεσσαλονίκης**

Στις 3 Απριλίου 2006 κάποια παιδιά της Δ τάξης συνοδευόμενα από τη δασκάλα κα Καρυώτου Μαρία πραγματοποίησαν επίσκεψη στο Κέντρο ιστορίας της Θεσ/νίκης, όπου συμμετείχαν σε ένα πολύ ενδιαφέρον εκπαιδευτικό πρόγραμμα με θέμα:

« Οι πρόσφυγες της Θεσ/νίκης »

Η υποδοχή από τους υπεύθυνους του προγράμματος ήταν θερμή και η συνεργασία μεταξύ των παιδιών και των φοιτητών του τμήματος θεάτρου, που υλοποιούσαν το πρόγραμμα πολύ καλή. Αρχικά τα παιδιά άκουσαν κάποιες πληροφορίες για τους πρόσφυγες που ήρθαν στην Ελλάδα μετά τη Μικρασιατική καταστροφή. Στη συνέχεια χωρίστηκαν σε ομάδες, τους μοιράστηκαν ρόλοι και μέσα από το θεατρικό παιχνίδι και την αναπαράσταση γεγονότων, έμαθαν γιατί ήρθαν οι πρόσφυγες, τι προβλήματα αντιμετώπισαν, τις σχέσεις με τους ντόπιους και τη μεγάλη προσπάθειά τους να αρχίσουν μια καινούρια ζωή. Τα παιδιά ενθουσιάστηκαν από το πρόγραμμα κι έφυγαν ικανοποιημένα με τις καλύτερες εντυπώσεις. Την επόμενη μέρα στην τάξη κάποια παιδιά έγραψαν αποσπάσματα σε κάποιο ημερολόγιο ή γράμματα που απευθύνονταν σε παιδιά μεταναστών ή προσφύγων ως συνέχιση του εκπαιδευτικού προγράμματος στο σχολείο.

Επιστολή 1η

Αγαπημένο μου ημερολόγιο, σήμερα έπιασα τον εαυτό μου να έχει προκατάληψη για τους πρόσφυγες. Δεν άφησα ένα παιδί από τη Ρωσία να κάτσει δίπλα μου στο θρανίο. Αργότερα βέβαια το μετάνιωσα και του ζήτησα συγνώμη. Δεν πρέπει να φερόμαστε έτσι σε ανθρώπους που ήρθαν από άλλη χώρα. Όλοι είμαστε άνθρωποι.

Παρασκευή

Επιστολή 2η

Σήμερα έπιασα τον εαυτό μου να έχει προκατάληψη για τους πρόσφυγες και τους ξένους. Ένα καινούριο κορίτσι είχε έρθει στη γειτονιά μας. Ήταν από τη Ρωσία και τη λέγανε Κατερίνα. Κανείς δεν την έκανε παρέα. Έλεγαν πολλοί πως η μαμά της ήταν τρελή. Μια μέρα ήρθε κοντά μου κι εγώ την έδιωξα. Αργότερα είχα τύψεις και δε μου άρεσε καθόλου αυτό που είχα κάνει. Για αυτό την άλλη μέρα πήγα στο σπίτι της. Με την Κατερίνα λοιπόν γίναμε καλές φίλες κι αυτό που έλεγαν για τη μαμά της δεν ήταν αλήθεια. Ποτέ δεν πρέπει να φερόμαστε άσχημα σε πρόσφυγες γιατί κι αυτοί Έλληνες είναι, αλλά το κυριότερο που δεν πρέπει να ξεχνάμε όλοι μας, είναι το ότι όλοι μας είμαστε άνθρωποι κι έχουμε τις ίδιες ανάγκες.

Σοφία

Επιστολή 3η

Γεια σου Βαγγελίτσα.

Σου γράφω για να σου πω, πως έμαθα ότι φέρεσαι άσχημα στους διπλανούς σου.

Θέλω να σου πω, πως και στη γειτονιά μου μένει μια οικογένεια προσφύγων κι είναι πολύ καλοί άνθρωποι. Χτες με κάλεσαν στο σπίτι τους και μου έκαναν το τραπέζι. Γιατί δεν προσκαλείς κι εσύ τους διπλανούς σου;

Που ξέρεις, μπορεί να είναι καλοί άνθρωποι. Δεν πρέπει να τους βρίζεις και να τους λες Τούρκους. Αν ήταν Τούρκοι δε θα τους έδιωχναν από τη Μικρά Ασία. Μην λες ότι μας παίρνουν τις δουλειές, έχεις άδικο.

Θέλουν κι αυτοί να ζήσουν, έχουν τις ίδιες ανάγκες με μας.

Προσπάθησε να τους συμπαθήσεις.

Πολλά φιλιά Παναγιώτα

Центр Истории города Салоники Образовательная программа : Беженцы города Салоники

3 апреля 2006 года группа учеников 4 класса вместе со своей учительницей Кариоту Марией посетили Центр Истории города Салоники, где приняли участие в очень интересной образовательной программе с темой « Беженцы города Салоники ».

Организаторы программы тепло приняли детей. Ученики нашей школы в сотрудничестве со студентами театрального факультета

С успехом выполнили задачи программы.

В начале ребята ознакомились с историей беженцев, которые прибыли в Грецию после катастрофы в Малой Азии. Затем разделились на группы, распределили между собой роли и постарались через сценическое перевоплощение представить события тех лет.

Ученики узнали почему люди неожиданно были вынуждены стать беженцами, с какими проблемами столкнулись, как сложились отношения с местными жителями, с каким трудом приходилось обосновываться на новом месте и начинать новую жизнь.

Детям очень понравилась данная программа и покинули Центр с лучшими впечатлениями .

Qendra e Historisë e Selanikut Program Edukativ: Emigrantët e Selanikut

Më 3 prill 2006 disa fëmijë të klasës së katërt të shoqëruar prej mësueses Kariotou Maria vizituan Qendrën e Historisë të Selanikut duke marrë pjesë në një program edukativ shumë interesant me temë: “Emigrantët e Selanikut”

Pritja e tyre prej përgjegjësve të programit ishte shumë e ngrohtë dhe bashkëpunimi midis nxënësve dhe studentëve të degës së teatrit, të cilët organizonin programin ishte shumë i mirë. Fillimisht fëmijët dëgjuan disa informacione për emigrantët që erdhën në Greqi pas katastrofisë së Azisë së Vogël. Në vazhdim, u ndanë në grupe, iu dhanë role dhe nëpërmjet lojës tetrale dhe shfaqjes së ngjarjeve, mësuan përse erdhën emigrantët, me çfarë probleme u ndeshën, marrdhëniet me vendasit dhe përpjekjet e tyre të mëdha për të filluar një jetë të re. Fëmijët u entuziazmuan me programin dhe u larguan shumë të kënaqur dhe me përshtypjet më të mira.

Πιαστήκαμε ...αδιάβαστοι

Ένας στους δύο Έλληνες δεν ανοίγει βιβλίο
Απογοητευτικά τα στοιχεία για τις βιβλιοθήκες.

Οι γυναίκες έρχονται πρώτες στη λίστα με τους συστηματικούς αναγνώστες !!!

Το 43,8% των Ελλήνων - περίπου ένας στους δύο – δε διαβάζει. Σύμφωνα με τα στοιχεία της «Πανελληνίας Έρευνας Αναγνωστικής Συμπεριφοράς και Πολιτιστικών Πρακτικών» του ΕΚΕΒΙ, μόνο ένας στους δέκα Έλληνες, με εμφανή την υπεροχή των γυναικών όλων των ηλικιών, διαβάζει περισσότερα από εννέα βιβλία ετησίως.

Το 82% των εκδοτικών οίκων έχουν την έδρα τους στην Αθήνα, το 11% στη Θεσσαλονίκη και μόλις 7% στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Επιπλέον, στα ύψη παραμένουν οι τιμές των βιβλίων, καθώς ο μέσος όρος του κόστους ενός βιβλίου κυμαίνεται περί τα 18 ευρώ. Η αύξηση στις τιμές αποδίδεται στην ένταξη της χώρας στη ζώνη τού ευρώ (από το 2002).

Απογοητευτικά είναι, τέλος, τα στοιχεία για τις βιβλιοθήκες. Σήμερα λειτουργούν περί τις 2.000 βιβλιοθήκες, από τις οποίες οι 962 είναι δημόσιες και ιδιωτικές, οι 233 Πανεπιστημίων και κολεγίων, 315 ανήκουν σε ερευνητικά ινστιτούτα και οργανισμούς, ενώ 15.589 σχολεία της χώρας δεν έχουν βιβλιοθήκη.

Πάντως εμείς ως σχολείο προσπαθούμε κι έχουμε τη δανειστική μας βιβλιοθήκη και μάλιστα πολύ οργανωμένη.

Η παιδική δανειστική βιβλιοθήκη στεγάζεται σε μια μικρή αίθουσα, όπου υπάρχουν 4 - 5 θρανία και μερικές καρέκλες. Είναι όμως μόνο δανειστική και δε λειτουργεί ως αναγνωστήριο, γιατί η μικρή αυτή αίθουσα λειτουργεί και ως τάξη υποδοχής.

Υπεύθυνοι είναι 2 δάσκαλοι και κάθε μαθητής έχει το ατομικό του δελτίο δανεισμού.

Η βιβλιοθήκη μας αυτή τη στιγμή έχει **750 τίτλους βιβλίων**.

Λειτουργεί 2 φορές την εβδομάδα Τρίτη και Πέμπτη.

Στην αρχή της σχολικής χρονιάς γράψαμε και τυπώσαμε έναν κατάλογο με όλα τα βιβλία της βιβλιοθήκης χωρισμένα στις παρακάτω κατηγορίες: **ιστορίες εικονογραφημένες, ελληνικά παραμύθια, ξένα παραμύθια, ιστορικά-βιογραφικά, ελληνική λογοτεχνία, ξένη λογοτεχνία, βιβλία γνώσεων, ποίηση, μαθητικά περιοδικά.**

Ο κατάλογος αυτός δόθηκε σε κάθε μαθητή/τρια του σχολείου, ώστε να μπορεί με την ησυχία του στο σχολείο ή στο σπίτι μόνο του ή με το γονιό του μαζί να διαλέξει το βιβλίο που επιθυμεί να διαβάσει.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Η συγγραφέας Θέτης Χορτιάτη στο σχολείο μας

Στα πλαίσια της Παγκόσμιας ημέρας παιδικού βιβλίου (2 Απριλίου) το σχολείο μας αποφάσισε να κάνει φέτος μια διαφορετική γιορτή. Καλέσαμε να έρθει στη γιορτή μας η συγγραφέας παιδικών βιβλίων Θέτης Χορτιάτη. Όλες οι τάξεις μέρες πριν, προετοιμαστήκαμε για τη γιορτή. Πρώτα μάθαμε για τη ζωή και τα έργα της συγγραφέα. Αποφασίσαμε να διαβάσουμε στις τάξεις μας κάποια από τα βιβλία της και στη γιορτή να της θέσουμε απορίες-ερωτήσεις που γεννήθηκαν πάνω στα βιβλία που διαβάσαμε. Κάποια

από τα βιβλία της υπήρχαν στη δανειστική βιβλιοθήκη του σχολείου μας και κάποια τα δανειστήκαμε από τη βιβλιοθήκη του δήμου.

Την ημέρα της γιορτής, ξεκινήσαμε διαβάζοντας το μήνυμα που έστειλε η Παγκόσμια Οργάνωση Παιδικού βιβλίου. Κατόπιν κάθε τμήμα έπαιρνε το λόγο και γινόταν στη συγγραφέα οι ερωτήσεις - απορίες. Πολλές και ενδιαφέρουσες οι ερωτήσεις καθώς για πρώτη φορά, εμείς τα παιδιά βλέπαμε από κοντά συγγραφέα και μπορούσαμε να πάρουμε από την ίδια απαντήσεις. Οι απαντήσεις που μας έδινε η κυρία Χορτιάτη ήταν με απλό, προσιτό και κατανοητό τρόπο για μας τα παιδιά.

Στο τέλος η ίδια η συγγραφέας έπαιξε μαζί μας διασκεδαστικά αινίγματα (οι απαντήσεις ήταν τίτλοι αγαπημένων βιβλίων των παιδιών), γλωσσοδέτες, μας αφηγήθηκε το παραμύθι της Κοκκινოსκουφίτσας όπου οι ρόλοι αλλάζουν, και συμπληρώσαμε τις καταλήξεις σε ποίημα. Τελειώνοντας η γιορτή ο σύλλογος γονέων και κηδεμόνων του σχολείου έκανε δώρο σε **όλα τα παιδιά του σχολείου** από ένα βιβλίο. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία για μας τα παιδιά.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΘΕΤΗΣ ΧΟΡΤΙΑΤΗ

{Θέτις - Πελαγία Παρμενίδου}

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1929 όπου κατοικεί μόνιμα Έχει εκδώσει 28 βιβλία, 3 ποιητικά για μεγάλους, 2 μυθιστορήματα για μεγάλους, 3 νουβέλες για νέους και 20 βιβλία για παιδιά, απ' αυτά τα 6 έχουν βραβευτεί, 3 από τον Κύκλο του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου και 3 από τη Γυναικεία Λογοτεχνική Συντροφιά, το 1997 τιμήθηκε από τον Κ.Ε.Π. Βιβλίου με το « Βραβείο της Πηνελόπης Δέλτα» για την προσφορά του έργου της, το 1998 το βιβλίο της με τίτλο: « **Του λαγού που ξέρει τόσα λάχανο του τρων**

τη γλώσσα » έλαβε τιμητική διάκριση, Πανευρωπαϊκού Βραβείου από το Πανεπιστήμιο της Πάδοβα. Είναι μέλος της Εταιρίας Λογοτεχνών Θεσσαλονίκης, της Εθνικής Εταιρίας των Ελλήνων Λογοτεχνών, του Κύκλου του Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου, της Γυναικείας Λογοτεχνικής Συντροφιάς και μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού « Διαδρομές ». Ποιήματα της έχουν περιληφθεί σε αναγνωστικά του Δημοτικού. Αρκετές δεκάδες άρθρα της έχουν δημοσιευτεί στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο. Έργα της έχουν περιληφθεί σε ανθολογίες, έχουν δημοσιευτεί σε περιοδικά και έχουν παρουσιαστεί από το ραδιόφωνο και την τηλεόραση. Θεατρικά της έργα έχουν ανεβαστεί πολλές φορές από σχολεία και πολιτιστικούς συλλόγους. Έχει μιλήσει σε πολλά σχολεία, σε Παιδ.Τμήματα Πανεπιστημίων, σε Σεμινάρια Εκπαιδευτικών και σε πολλά πολιτιστικά κέντρα σε όλη την Ελλάδα.

Всемирный День Детской Книги

Посещение писательницы Фети Хортъяти нашей школы

В рамках Всемирного Дня Детской Книги наша школа решила в этом году организовать своеобразный праздник. Пригласили посетить нашу школу детскую писательницу Фети Хортъяти. Все классы заранее подготовились к празднику. Сначала ознакомились с жизнедеятельностью и с произведениями писательницы. Решили прочитать в классе некоторые ее произведения и на празднике задать вопросы, возникшие при чтении.

Одни книги были в библиотеке нашей школы, другие мы взяли из библиотеки Димоса. Праздник начался с прочтения послания Всемирной Организации Детской Книги. Затем ученики каждого класса по очереди задавали вопросы Фети Хортъяти. Было очень необычно видеть перед собой настоящую писательницу. Фети Хортъяти с удовольствием отвечала на вопросы. Ответы ее были лаконичны, просты и доступны для детей. В конце писательница поиграла с ребятами, задавая им различные загадки (ответами которых были заглавия любимых детских книг), скороговорки. Рассказала сказку про Красную Шапочку, в которой роли были изменены. Предложила детям подобрать окончания к каждой строке одного детского стихотворения. После праздника родительский комитет школы подарил всем ученикам по одной книге. Встреча эта останется незабываемой в памяти детей.

DITA BOTËRORE E LIBRIT PËR FËMIJË

Shkrimtarja Thetis Hortiati në shkollën tonë

Në kuadrin e ditës Botërore të Librit për fëmijë, shkolla jonë vendosi të bëjë sivjet një festë ndryshe nga të tjerat. Në festën tonë kishim të fuar shkrimtaren e librave për fëmijë, Thetis Hortiati. Ditë më parë, të gjitha klasat u përgatitën për festën. Fillimisht mësuan për jetën dhe veprat e shkrimtares. Vendosëm të lexonim në klasat tona disa prej librave të saj në mënyrë që në festë t' i bënim pyetje të lindura prej leximit të tyre.

Disa prej librave të saj ekzistonin në bibliotekën e shkollës sonë, ndërsa disa i morrëm borxh nga biblioteka e bashkisë.

Ditën e festës filluam me leximin e mesazhit të dërguar nga Organizata Botërore e librit për Fëmijë. Më pas, e merrte fjalën çdo grup për të pyetur shkrimtaren. Pyetjet ishin shumë interesante sepse për herë të parë, ne fëmijët, takoheshim nga afër me shkrimtaren dhe kishim mundësinë të merrnim përgjigje nga ajo vetë. Përgjigjet u dhanë nga zonja Hortiati në një mënyrë të thjeshtë, të kuptueshme dhe me afritet ndaj fëmijve.

Në fund, vetë shkrimtarja luajti me ne duke na thënë enigma argëtuese (përgjigjet ishin tituj librash të dashur për fëmijë), me vështirësi shqiptimi, na tregoi përrallën e Kësulkuqes ku rolet ndryshojnë dhe mbyllëm mbaresat me poezi.

Në fund të festës, shoqata e prindërve të shkollës sonë iu bëri dhuratë të **gjithë fëmijve** nga një libër. Ishte një përvojë e paharruar për ne fëmijët.

Επίσκεψη στην ΕΤ 3

Αντιπροσωπεία συμμαθητών μας της Δ τάξης συνοδευόμενοι από το δάσκαλο κ. Παράσχο Αθανάσιο επισκέφτηκαν την κρατική τηλεόραση ΕΤ 3. Η επίσκεψη έγινε στα στούντιο της ΕΤ 3 στη Λεωφόρο Στρατού. Ξεναγήθηκαν κυρίως στους χώρους, όπου γίνεται η παρουσίαση των δελτίων ειδήσεων και των δελτίων καιρού. Τα παιδιά κάθισαν στις καρέκλες των δημοσιογράφων, έβαλαν μικρόφωνα και μικροσκοπικά ακουστικά. Κάποια παιδιά πήγαν στις κάμερες και γνώρισαν πώς γίνεται η βιντεοσκόπηση. Στη συνέχεια ξεναγήθηκαν στο χώρο του μοντάζ. Εκεί είδαν τον ηχολήπτη, το μοντέρ, τον παραγωγό και το σκηνοθέτη την ώρα που πραγματοποιούσαν την οργάνωση μιας ζωντανής πρωινής εκπομπής, η οποία όμως γινόταν στο άλλο στούντιο. Τους έδειξαν επίσης το χώρο που γίνεται η επιμέλεια του Teletext. Τα παιδιά φωτογραφήθηκαν στο στούντιο των ειδήσεων και του μοντάζ κι ευχαρίστησαν θερμά τον υπεύθυνο της ΕΤ 3 για τη λεπτομερή ενημέρωση που τους έκανε. Ήταν μια πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία για τους συμμαθητές μας.

Посещение телекомпании ЕТЗ

Группа учащихся 4 класса вместе с учителем Парасхо Афанасием посетили государственную телекомпанию ЕТЗ, которая находится на улице Страту . Детям показали студию, где проводятся программы оповещения новостей и прогноза погоды. Ученикам позволили сесть в кресла журналистов, взять микрофоны, маленькие наушники, подойти к камерам и узнать секреты съемочной площадки. Затем ребят пригласили в студию монтажа, где они познакомились со звукооператором, с монтажистом, с продюсером и с режиссером, которые готовили трансляцию утренней передачи. Сама передача проводилась в соседнем помещении в прямом эфире. Ученикам также показали студию, где проводится обработка телетекста. Дети сфотографировались на память в студии оповещения новостей и в студии монтажа. В конце ученики поблагодарили ответственного телекомпании ЕТЗ за подробную информацию . Экскурсия эта была очень полезна для детей .

Vizitë në ET 3

Një grup i nxënësve tanë të klasës së katërt, të shoqëruar nga mësuesi z. Parasko Athanasio vizituan televizionin shtetëror ET 3. Vizita u bë në studiot e ET 3 në Leoforo Stratou. Kryesisht vizituan ambjentet ku shfaqen emisioni i lajmeve dhe emisioni i motit. Fëmijët u ulën në karriget e gazetarëve, vunë mikrofont dhe kufje mikroskopike. Disa fëmijë vajtën në kamerat dhe panë se si bëhet marrja me kamera. Në vazhdim vizituan ambjentet e montazhit. Aty panë marrësin e zërit, përgjegjësën e montazhit, producentin dhe regjisorin në kohën që po merreshin me organizimin e një emisioni mëngjesi i cili zhvillohej në studio tjetër. Iu treguan edhe ambjentin ku bëhej përgatitja e Teletext-it. Fëmijët nxorrën fotografi në studion e lajmeve dhe të montazhit dhe falënderuan përzemësisht përgjegjësën e ET 3 për informimin e detajuar që iu dha. Ishte një përvojë interesante për nxënësit tanë.

Διαχείριση Απορριμμάτων - Ανακύκλωση

Η Β2 τάξη, με τη βοήθεια της δασκάλας της, Αβραμίδου Βέρας, πραγματοποίησε Πρόγραμμα Περιβαλλοντικής Εκπ/σης, σε συνεργασία με τον υπεύθυνο γραφείου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσ/νίκης κ. Νίκο Βελλίδη με θέμα:

« Διαχείριση Απορριμμάτων-Ανακύκλωση »

Η μείωση του όγκου και η σωστή διαχείριση των απορριμμάτων, ώστε να μειωθούν οι επιπτώσεις στο αστικό και φυσικό περιβάλλον, είναι από τα κορυφαία ζητήματα που απασχολούν τις τοπικές κοινωνίες,

ιδιαίτερα των 'αναπτυγμένων χωρών'.

Στόχοι του προγράμματος ήταν:

- να γνωρίσουν οι μαθητές και οι μαθήτριες τις διαστάσεις του προβλήματος της διαχείρισης των απορριμμάτων,
- τις αιτίες που το δημιουργούν,
- να διαπιστώσουν ότι τα περισσότερα απορρίμματα δεν είναι άχρηστα υλικά,
- να μάθουν σχετικά με την παραγωγική διαδικασία και τις επιπτώσεις της στο περιβάλλον (ρύπανση νερού-αέρα, ενέργεια κ.λ.π.),
- να ευαισθητοποιηθούν, να αναπτύξουν κριτική διάθεση και να προτείνουν λύσεις για τη μείωση και τη σωστή διαχείριση των απορριμμάτων.

Οι μαθητές και οι μαθήτριες, στα πλαίσια του παραπάνω προγράμματος, επισκέφτηκαν το Περιβαλλοντικό πάρκο Θέρμης και εντυπωσιάστηκαν από τη μεταμόρφωση ενός πρώην σκουπιδότοπου σε τόπο αναψυχής και πρασίνου. Ακόμη, ενημερώθηκαν σχετικά με το θέμα της ανακύκλωσης από εκπροσώπους του Ο.Τ.Α Μείζονος Θεσσαλονίκης.

Παρακολούθησαν το πρόγραμμα Περιβαλλοντικής Εκπ/σης του Κ.Π.Ε. Κορδελιού: «Ελευθέριο-Κορδελιό, όμορφο και καθαρό» και συμμετείχαν στο πρόγραμμα του Κ.Π.Ε. Βερτίσκου: «Βαθιά μέσα στο δάσος», που έλαβε χώρα το Μάιο. Παράγγειλαν κάδους ανακύκλωσης μπαταριών από την ΑΦΗΣ Α.Ε. (Ανακύκλωση Φορητών Ηλεκτρικών

Στηλών). Επίσης με χαρά συμμετείχαν στην ανακύκλωση χαρτιού στον κάδο της αυλής του σχολείου τους. Τέλος, η τάξη συμμετέχει στο Εθνικό Δίκτυο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης: «Διαχείριση απορριμμάτων - Ανακύκλωση».

31 Μαΐου-Παγκόσμια Ημέρα κατά του Καπνίσματος

**Θεριακλήδες οι Έλληνες μαθητές (γυμνασίων και λυκείων)
αλλά και γιατροί !**

Οι μαθητές του ΣΤ 1 τμήματος του σχολείου μας, στις 31 Μαΐου και στα πλαίσια της Παγκόσμιας Ημέρας κατά του Καπνίσματος, - φορώντας μπλουζάκια με αντικαπνιστικά μηνύματα - μαζί με μέλη του συλλόγου καρκινοπαθών Μακεδονίας-Θράκης **οργάνωσαν και συμμετείχαν σε μια αντικαπνιστική εκδήλωση στην πλατεία Αριστοτέλους της Θεσ/νίκης, τονίζοντας τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος και μοιράζοντας φυλλάδια σε πεζούς μπροστά στην πλατεία.**

Περισσότεροι από 200.000 Έλληνες μαθητές καπνίζουν συστηματικά, αγνοώντας τις βλαβερές επιπτώσεις που έχει το τσιγάρο στην υγεία τους ενώ τουλάχιστον είκοσι χιλιάδες συμπολίτες μας, προσβάλλονται κάθε χρόνο από ασθένειες που σχετίζονται με το κάπνισμα και τελικά χάνουν τη ζωή τους. Οι ειδικοί προειδοποιούν ότι η χώρα μας έρχεται πρώτη στην κατά κεφαλήν κατανάλωση τσιγάρων στην Ευρώπη, αφού ο Έλληνας καπνίζει περισσότερα από 3.500 τσιγάρα το χρόνο αποδεικνύοντας περίτρανα ότι τα αντικαπνιστικά μέτρα έχουν αποτύχει παταγωδώς. Το τσιγάρο ευθύνεται για 3 εκατομμύρια θανάτους ετησίως σε παγκόσμιο επίπεδο, αριθμός που αντιστοιχεί σε 10.000 θανάτους καθημερινά.

Οι Έλληνες καπνιστές, με ποσοστό 45% (το 47,4 των ανδρών και το 39,6% των γυναικών), κατέχουν τα πρωτεία, ενώ εξαρτημένο από το τσιγάρο φαίνεται πως είναι και ένα σημαντικό ποσοστό 15χρονων (14%). Θλιβερή διαπίστωση αποτελεί και το γεγονός ότι το 33% των μαθητών έχει δοκιμάσει να καπνίσει τσιγάρο τουλάχιστον μία φορά στη ζωή του. Αναλυτικότερα, το 4% των παιδιών ηλικίας 11 ετών έχει δοκιμάσει τσιγάρο, ποσοστό που ανέρχεται στο 21% για τους 13χρονους και αγγίζει το 42% για τα 15χρονα.

Οι πρώτοι που δίνουν το κακό παράδειγμα είναι γιατροί που καπνίζουν μέσα στα νοσοκομεία αλλά και μπροστά στους ασθενείς, γεγονός που αποδεικνύει ότι δεν έχουν αντιληφθεί το μέγεθος του προβλήματος.

Θα πρέπει να ληφθούν μέτρα που θα συμβάλουν στην πολύπλευρη αντιμετώπιση του προβλήματος, όπως απαγόρευση της διαφήμισης, αύξηση της τιμής των τσιγάρων, εκπαίδευση μαθητών και τα οποία μέτρα πιστεύουμε είναι απαραίτητα, αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι το 85% των Ελλήνων δεν πιστεύει στις βλαβερές συνέπειες του παθητικού καπνίσματος!

Θυμήσου πως, με το κάπνισμα....

- σκεπτόμαστε πιο δύσκολα
- νυστάζουμε εύκολα
- κουραζόμαστε όταν τρέχουμε
- κολυμπάμε πιο δύσκολα
- ξεραίνεται το στόμα μας
- μυρίζει η αναπνοή μας
- αρρωσταίνουμε και τόσα άλλα...

Πάρε τώρα μια σωστή απόφαση, ήρθε η ώρα της μάθησης, της σωστής διατροφής, της άσκησης και της ενασχόλησης με τον αθλητισμό.

Η ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΗ ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ

ΕΙΡΗΝΗ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

(μια εφ'όλης της ύλης συζήτηση-συνέντευξη, τι είπε για τον αθλητισμό, τις απαγορευμένες κι αναβολικές ουσίες, τα συμπληρώματα διατροφής, την υπόθεση Κεντέρη και Θάνου)

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε ότι με ιδιαίτερη ένταση οι αθλητές διεκδικούν τη δόξα και τα τρόπαια που απορρέουν μετά από μια μεγάλη νίκη. Για να καταφέρουν όμως, να ξεπεράσουν τα πολύ ψηλά ρεκόρ και να κερδίσουν κάποιοι ελάχιστοι αθλητές καταφεύγουν στη χρήση απαγορευμένων ουσιών (Doping), για να αυξήσουν τις φυσικές τους δυνάμεις, που θα τους οδηγήσουν στην πολυπόθητη νίκη θυσιάζοντας έτσι, όχι μόνο την αθλητική τους καριέρα, αλλά και την ίδια τους τη ζωή. Αρχίζουμε ν' αναρωτιόμαστε μήπως τελικά ο αθλητισμός έχει μετατραπεί σε έναν συναγωνισμό φαρμάκων;

Κι αν κρίνουμε κι από τα πορίσματα έρευνας που διεξήχθη στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ατλάντα, όπου οι μισοί και πάνω αθλητές απάντησαν θετικά στο ερώτημα αν θα έπαιρναν κάποια απαγορευμένη ουσία για να κερδίζουν μετάλλια για μια 5ετία, γνωρίζοντας ότι στη συνέχεια θα έχουν σοβαρά προβλήματα υγείας ή και θάνατο, τότε για πίες αξίες του αθλητισμού μπορούμε να μιλάμε. Θα μπορούσε κάποτε ο εμπορευματοποιημένος πρωταθλητισμός να ξαναγίνει ένας καθαρός αθλητισμός για όλους ή αυτό είναι απλά ρομαντισμός. Με αφορμή λοιπόν αυτές τις σκέψεις και στα πλαίσια του μαθήματος της Ολυμπιακής Παιδείας, σκεφτήκαμε εμείς οι μαθητές της ΣΤ τάξης μαζί με τη γυμνάστρια της Ολυμπιακής Παιδείας κα Βοδενιώτου Πηγή να καλέσουμε την πρωταθλήτρια σφαιροβόλο μας κα Ειρήνη Τερζόγλου για μια συζήτηση μαζί της. Η πρωταθλήτρια μας, μας μίλησε με απλά λόγια κι απάντησε με χαρά σε όλες τις ερωτήσεις μας, όπως επίσης δεν αρνήθηκε σε κανένα παιδί να υπογράψει αυτόγραφο στο τέλος της συνέντευξης. **Σας παραθέτουμε τα κυριότερα αποσπάσματα από τη συνέντευξη της:**

Πείτε μας λίγα πράγματα για τον εαυτό σας.

Με λένε Ειρήνη Τερζόγλου, γεννήθηκα στις 2/2/1979 στη Θεσ/νίκη, έχω ύψος 1,76 μ. βάρος 86 κιλά, σύλλογος μου είναι αυτή τη στιγμή ο Α.Σ. Αλέξανδρος Ξηροκρήνης και προπονητής μου ο Δημήτρης Μιχαλαράκης. Έχω το πανελλήνιο ρεκόρ στη σφαίρα με 19,10 μ. το οποίο πέτυχα στους Πανελλήνιους Αγώνες στα Τρίκαλα στις 14/6/03.

Ποια είναι η άποψη σας για το Doping και τα συμπληρώματα διατροφής;

Όλοι οι αθλητές είναι πάνω απ' όλα άνθρωποι. Το αν κάποιος αθλητής κάνει χρήση απαγορευμένων ουσιών ή όχι, εξαρτάται από το πόσο μυαλό έχει ή όχι, τι φιλοδοξίες έχει και τι κρίση έχει, αν μπορεί να κρίνει αν αυτό που κάνει είναι καλό για την υγεία του ή όχι. Υπάρχουν σίγουρα οι αθλητές που κάνουν χρήση και υπάρχουν κι αυτοί που δεν κάνουν.

Όσον αφορά τα συμπληρώματα διατροφής, για τα οποία ακούγονται διάφορα, δεν έχουν καμιά σχέση με τις αναβολικές ουσίες. Ο πρωταθλητής σε σχέση με έναν απλό άνθρωπο καταναλώνει περισσότερη ενέργεια σε καθημερινή βάση την οποία δεν μπορεί να αναπληρώσει μόνο με τη διατροφή. Χρειάζεται να προσλαμβάνει συμπληρώματα για να βοηθήσει τον οργανισμό του να ανταπεξέλθει στις δύσκολες ανάγκες της καθημερινής προπόνησης για να μην εξαντληθεί και καταρρεύσει.

Εσείς σκεφτήκατε ποτέ να κάνετε χρήση απαγορευμένων ουσιών;

Όποιος κάνει χρήση είναι υπεύθυνος ο ίδιος και μόνο. Κανείς δεν μπορεί είτε προπονητής ή σύλλογος να τον

Υπάρχουν δυσκολίες στον αθλητισμό;

Υπάρχουν πολλές, απλά εξαρτάται πόσο μπορεί κάποιος και πόσο αντέχει για να τις ξεπεράσει. Κι εγώ δυσκολεύτηκα, αλλά νομίζω λόγω του χαρακτήρα μου κατάφερα να τις ξεπεράσω. Υπάρχουν για παράδειγμα αθλητές που δεν μπορούν να στερηθούν τις εξόδους, να πίνουν, να καπνίζουν ... Εγώ δεν τα είχα ανάγκη αυτά, οπότε δε δυσκολεύτηκα.

Υπάρχει ανταγωνισμός;

Ανταγωνισμός υπάρχει πάντα. Πάντα προσπαθούμε να είμαστε καλύτεροι από τους άλλους. Το θέμα είναι ο ανταγωνισμός να υπάρχει μόνο όσο διαρκεί ο αγώνας. Να μη γινόμαστε εχθροί, εξαιτίας του αγώνα κι έξω στη ζωή μας. Αν το μπορούμε αυτό είναι πολύ καλό, αλλά δυστυχώς υπάρχει.

αναγκάσει, αν δεν το θέλει ο ίδιος. Δε θα πω ψέματα, πέρασα κι εγώ από αυτό το στάδιο που άκουγα γύρω μου διάφορα και κάποιοι έλεγαν ότι είναι καλό, για κάποιο μετάλλιο, για μια καλύτερη επίδοση. Η αλήθεια είναι όμως ότι φοβάμαι για τις επιπτώσεις που θα επιφέρει αυτό στην υγεία μου και κυρίως ως γυναίκα, μήπως αργότερα δεν μπορέσω να κάνω παιδιά. Οπότε προσωπικά το σκέφτηκα και νομίζω ότι πάνω απ' όλα προέχει η υγεία μου.

Πως ασχοληθήκατε με τη σφαιροβολία κι όχι με κάποιο άλλο άθλημα;

Εντελώς τυχαία. Δεν είχα καμιά επαφή με τον αθλητισμό, δε γνώριζα τα αθλήματα. Στο γυμνάσιο ο γυμναστής μου, βλέποντας το σώμα μου με έσπρωξε στη σφαιροβολία. Κατέβηκα σε αγώνες, πήγα πολλά καλά κι έτσι ξεκίνησα. Έκανα και 50μ. και δίσκο, αλλά στην πορεία ασχολήθηκα με τη σφαιροβολία και πραγματικά μου αρέσει πάρα πολύ.

Έχετε άγχος στους αγώνες;

Πάντα έχουμε άγχος, γιατί εξαρτάται το πώς θα είμαστε εκείνη την ημέρα. Μπορεί να είμαι πολύ καλά προπονητικά προετοιμασμένη, αλλά να ξυπνήσω στραβά εκείνη την ημέρα, να προσπαθώ στον αγώνα, αλλά να μην πιάνω την επίδοσή μου και κάποια άλλη αθλήτρια με μικρότερη επίδοση, να βρίσκεται σε καλύτερη μέρα και να με κερδίσει. Όπως συνέβη για παράδειγμα με τη Λευκορωσίδα αθλήτρια, που είναι η καλύτερη στον κόσμο, η οποία όμως στους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας, αν και ήταν φαβορί ήρθε 6^η.

Τι πιστεύετε για την περιπέτεια των συναθλητών σας, Κεντέρη και Θάνου;

Τους γνωρίζω προσωπικά κι είναι δυο άτομα με πολύ συγκροτημένο χαρακτήρα, που πιστεύω πως οτιδήποτε θα έκαναν στη ζωή τους, θα το μετρούσαν πάρα πολύ. Όσον αφορά την περιπέτεια τους, εκείνο το διάστημα μπήκα στο Ολυμπιακό Χωριό, όπου δεν είχαμε ούτε τηλεόραση, ούτε ράδιο. Ότι πληροφορίες είχαμε τις παίρναμε από έξω. Τους συναθλητές μου τους είδα στο χωριό κι μετά έμαθα την όλη ιστορία. Επομένως ποια είναι η αλήθεια και ποιο το ψέμα... κι εγώ είμαι κάπου στη μέση.

Σε ποιους αγώνες συμμετείχατε και τις επιτυχίες είχατε; Πήρατε μέρος στους Ολυμπιακούς της Αθήνας;

Συμμετείχα σε παγκόσμιο πρωτάθλημα (12^η θέση), σε πανευρωπαϊκό κλειστού (4^η θέση), σε μεσογειακούς (2^η θέση) σε πανευρωπαϊκό νεανίδων (4^η θέση) και σε βαλκανικούς (πολλές πρωτιές).

Κάθε αθλητής προπονείται σκληρά για να λάβει μέρος και να διακριθεί σε μια Ολυμπιάδα. Αυτό είναι το όνειρο του. Εγώ έκανα προπόνηση από το 1992 κι έφτασα το 2004 έχοντας αρκετές διακρίσεις κι όνειρα για ένα μετάλλιο στους Ολυμπιακούς της Αθήνας, αφού η αθλήτρια που πήρε το χρυσό έριξε 19,22 μ. κι εγώ είχα επίδοση 19,10 μ. Δυστυχώς όμως 1 μήνα πριν από τους αγώνες, έπαθα έναν πολύ σοβαρό τραυματισμό με αποτέλεσμα να μην μπορέσω να τον ξεπεράσω, με αποτέλεσμα να μη μπορέσω να φτάσω την επίδοσή μου. Μάλιστα μετά το τέλος των αγώνων μπήκα στο χειρουργείο για να ξεπεράσω το πρόβλημα μου.

Το συγκεκριμένο φύλλο της εφημερίδας

(αρ. φύλλο 12) επιμελήθηκαν οι παρακάτω μαθητές της ΣΤ τάξης: Αθαναηλίδης Κυριάκος, Αναστασιάδου Όλγα, Βιλανάκης Αγγελος, Γεωργιάδου Αναστασία, Δημητρίου Ιωάννης, Ελευθεριάδης Γεώργιος, Καφφές Κεσίδης Κων/νος, Κούκας Αναστάσιος, Μακαρίδης Γεώργιος, Μόλαρης Θανάσης, Μουσταφάογλου Μαρίνα, Μπαλιόζογλου Ουράνια, Μπεσίμογλου Σοφία, Μπουτακίδου Αλεξάνδρα, Ξανθόπουλος Γεώργιος, Παναγιωτίδης Κων/νος, Παπαδόπουλος Φίλιππος, Παπαδοπούλου Αναστασία, Παπαδοπούλου Κυριακή, Παπαδοπούλου Μαρία, Πετμεζάς Χρήστος, Σαμανίδης Ιωάννης, Σιδηράς Γεώργιος, Σολαχίδου Ντιάνα,

Ταπανίδου Βασιλική, Τηλικίδης Ισαάκ, Τριανταφύλλου Απόστολος, Τσιπίδης Γεώργιος, Αραμπατζής Γεώργιος, Βαταμίδης Μιχάλης, Βότσης Γεώργιος, Γανωτής Ραφαήλ-Αθανάσιος, Γεωργίου Κων/να, Γκολοντινούκ Μαρίνα, Ευαγγελοπούλου Δήμητρα, Ζηνοβίβ Βλαδίμηρος, Ηλιάδης Δημήτριος, Καλαϊτζοπούλου Αθηνά, Καπαγιαννίδου Αγγελική, Καρράς Ευάγγελος, Κοασίδης Γεώργιος, Κοζμένκο Χαράλαμπος, Κωνσταντινίδης Αναστάσιος, Κωστούδης Ιωάννης, Μαζλουμίδου Σοφία, Μαραμπίδης Βασίλης, Μπεσίμογλου Κων/να, Ντέμο Λυσάντρι, Σαδίκ Ντοράλντο, Σοϊλεμεζίδης Νίκος, Σπανός Χρήστος, Τζάρα Άννα, Τσάκαλος Ιωάννης, Χασιαπέτης Αναστάσιος